

ΜΑΙΟΣ.

N. Π.		(Ἔχει ἡμέρας 31. Ὁ ἥλιος εἶναι εἰς τοὺς Διδύμους).
13	1	Πε. Ἱερεμίου τοῦ Προφήτου.
14	2	Πα. Ἡ Ἀνακομιδὴ τῶν Λειψάνων Ἀθανασίου τοῦ Μεγάλου. Ὅρα Ἰανουαρ. 18.
15	3	Σα. Τιμοθέου καὶ Μαύρας Μαρτύρων.
16	4	Κυ. † Τῶν Μυροφόρων, καὶ Πελαγίας Μάρτυρος. Μετὰ τῶν θεοφιλῶν γυναικῶν, αἱ τινες ἐκ τῶν μύρων ἅπερ ἔφερον ἐπὶ τὸν τάφον τοῦ Ἰησοῦ ἐπωνομάσθησαν μυροφόροι, συνεορτάζονται καὶ οἱ πρώην κεκρυμμένοι τοῦ Σωτῆρος μαθηταί, Ἰωσήφ ὁ ἐξ Ἀριμαθαίας καὶ Νικόδημος.
17	5	Δε. Εἰρήνης Μάρτυρος.
18	6	Τρ. Ἰὼβ τοῦ Πολυάθλου. Ὁ πιστὸς οὗτος θεράπων τοῦ Θεοῦ, ἡ πάσης ἀρετῆς ἐντελεστάτη εἰκὼν, καὶ ἐξαιρέτως τῆς ὑπομονῆς τὸ παράδειγμα, στερηθεὶς, κατὰ θεῖαν συγχώρησιν, πρὸς δοκιμασίαν αὐτοῦ, διαμιᾶς καὶ τέκνων καὶ πλοῦτου, καὶ δόξης, καὶ πάσης παραμυθίας, καὶ πληγωθεὶς καθ' ὅλον τὸ σῶμα φοβερῶς, ἐνεκαρτέρησε γενναίως εἰς τὴν ἀπαραδειγματίστον ταύτην συμφορὰν ἑπτὰ ὀλόκληρα ἔτη, εὐχαριστῶν τῷ Θεῷ. Ἐἶτα δὲ, διὰ τῆς θείας αὐτοῦ εὐλογίας, ἐπανῆλθε πάλιν εἰς εὐδαιμονίαν λαμπροτέραν τῆς πρώτης, καὶ ζήσας μετὰ τὴν πληγὴν 170 ἔτη, ἐτελεύτησε πρεσβύτερος καὶ πλήρης ἡμερῶν.
19	7	Τε. Ἡ Ἀνάμνησις τοῦ ἐν οὐρανῷ φανέντος σημείου τοῦ Σταυροῦ. Τῷ 346 ἔτει, κατὰ τὸν καιρὸν τῆς Πεντηκοστῆς, περὶ ὥραν τρίτην τῆς ἡμέρας, ἐφάνη διὰ λαμπρῶν ἀστέρων τὸ σημεῖον τοῦ Σταυροῦ, ἠπλωμένον ἀπὸ τοῦ Γολγοθᾶ ἕως τοῦ Ὄρους τῶν Ἐλαιῶν.
20	8	Πε. Τοῦ Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου. Ὅρα Σεπτεμβ. 26.
21	9	Πα. Ἡσαίου τοῦ Προφήτου, καὶ Χριστοφόρου Μάρτυρος.
22	10	Σα. Σίμωνος Ἀποστόλου τοῦ Ζηλωτοῦ.
23	11	Κυ. † Τοῦ Παραλύτου. Τὰ ἐγκαίνια Κωνσταντινουπόλεως. Μωκίου Ἱερομάρτυρος. Κατὰ τὸ 328 ἔτος ἀπὸ Χριστοῦ, τῇ 29 Νοεμβρίου, κατεβλήθησαν τὰ θεμέλια τῆς Βασιλίδος ταύτης τῶν πόλεων. Τῷ δὲ 330 ἔτει, Μαΐου μηνὸς 11, ἡμέρα β' τῆς ἑβδομάδος, ἐγένοντο τὰ Ἐγκαίνια αὐτῆς μετὰ πάσης τῆς Συγκλήτου. Ἀφιερωθείσα εἰς τὴν προστασίαν τῆς Θεοτόκου, ἐπωνομάσθη Κωνσταντινούπολις, ἐκ τοῦ ὀνόματος τοῦ κτίσαντος αὐτὴν Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου.
24	12	Δε. Ἐπιφανίου ἐπισκόπου Κύπρου καὶ Γερμανοῦ Κωνσταντινουπόλεως.
25	13	Τρ. Γλυκερίας Μάρτυρος.
26	14	Τε. Τῆς Μεσοπεντηκοστῆς. Ἰσιδώρου Μάρτυρος τοῦ ἐν Χίῳ.
27	15	Πε. Παχωμίου τοῦ Μεγάλου, καὶ Ἀχιλλίου ἐπισκόπου Λαρίσσης. Ὁ Παχ. ἐγένετο περιβόητος εἰς τὴν ἀρετὴν, δι' ἧς ἐνέπλησε τὴν κατὰ τὸν Νεῖλον Ταβεννησίαν μοναστηρίων καὶ σκήττων, καὶ κατέστη Κοινοβιάρχης μοναχῶν ὑπὲρ τὰς 14 χιλιάδας. Ἐτελεύτησε περὶ τὰ 348.
28	16	Πα. Θεοδώρου τοῦ Ἁγιασμένου.

Ν. Π.		
29	17	Σα. Ἐνδρονίκου καὶ Ἰουνίας.
30	18	Κυ. † Τῆς Σαμαρείτιδος. Πέτρου καὶ τῶν συν αὐτῷ Μαρτύρων.
31	19	Δε. Πατρικίου Ἱερομάρτυρος. Ἰούνιος.
1	20	Τρ. Θαλλελαίου Μάρτυρος.
2	21	Τε. † Κωνσταντίνου καὶ Ἐλένης. Ὁ μέγας οὗτος καὶ αἰδίδμος Ἀ Βασιλεὺς Χριστιανῶν ἦν υἱὸς Κωνσταντίνου τοῦ Χλωροῦ καὶ τῆς μακαρίας Ἐλένης. Τῷ 306 ἔτει, ἀποθανόντος τοῦ πατρὸς (βασιλέως τῶν δυτικωτάτων μερῶν τοῦ Ῥωμαϊκοῦ κράτους), ἀνηγορεύθη τοῦ θρόνου αὐτοῦ διάδοχος. Τῷ 312, μαθὼν ὅτι ὁ Μαξέντιος μετὰ τοῦ Μαξιμίνου ἠνώθησαν κατ' αὐτοῦ, ἐξεστράτευσεν εἰς Ἰταλίαν, ὅπου ἀπεργόμενος ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ἑαυτοῦ στρατευμάτων, εἶδεν ἐν τῷ οὐρανῷ μετὰ μεσημέριαν, κάτωθεν τοῦ ἡλίου, στόλον φωτεινόν, εἰς τύπον Σταυροῦ, μετ' ἐπιγραφῆς τοιαύτης: Ἐν τούτῳ νικήσεις. Τὴν ἐφεξῆς νύκτα φανεῖς καθ' ὕπνον ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς, παρήγγειλεν αὐτῷ τὴν χρῆσιν τοῦ σταυροειδοῦς ἐκείνου τύπου εἰς τὰς σημαίας αὐτοῦ, ὑπερ ποιήσας ὁ Κων. ἐνίκησε κατὰ κράτος τὸν Μαξεντιανὸν καὶ ἀνηγορεύθη αὐτοκράτωρ τῆς Δύσεως, τοῦ Λικινίου βασιλεύοντος εἰς τὴν Ἀνατολήν. Ἀλλὰ καὶ τοῦτον, ζηλοτυπήσαντα ὕστερον, καὶ ἐκδικούμενον εἰς τοὺς Χριστιανούς, πολεμήσας ἅπαξ καὶ δις, κατεξωλόθρευσεν εἰς τέλος, τῷ 323 ἔτει, καὶ οὕτως ἐμεινεν αὐτὸς μονάρχης τῆς Δύσεως καὶ τῆς Ἀνατολῆς· ἔπαυσαν πάντες οἱ κατὰ τῆς Ἐκκλησίας διωγμοὶ, ἐθριάμβευσεν ὁ Χριστιανισμὸς καὶ κατελύθη ἡ εἰδωλολατρεία. Ὁ Κων. ἀσθενήσας ἐν Νικομηδείᾳ ἐτελεύτησε τῷ 337, λαβὼν ὀλίγον πρὸ τοῦ θανάτου αὐτοῦ τὸ θεῖον βάπτισμα.
3	22	Πε. Βασιλίσκου Μάρτυρος.
4	23	Πα. Μιχαήλ, Συνάδων ἐπισκόπου, τοῦ Ὁμολογητοῦ.
5	24	Σα. Συμεῶν τοῦ ἐν τῷ Θαυμαστῷ Ὄρει.
6	25	Κυ. † Τοῦ Τυφλοῦ. Τρίτη εὔρεσις τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου.
7	26	Δε. Κάρπου τοῦ Ἀποστόλου.
8	27	Τρ. Ἑλλαδίου Ἱερομάρτυρος.
9	28	Τε. Εὐτυχοῦς Ἱερομάρτυρος. Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τοῦ Πάσχα.
10	29	Πε. † Τῆς Ἀναλήψεως, καὶ Θεοδοσίας Μάρτυρος. Ἐπέτειος ἡμέρα τῆς ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τοῦ ἡρωϊκοῦ Θανάτου τοῦ τελευταίου Αὐτοκράτορος Κωνσταντίνου τοῦ Παλαιολόγου. Τεσσαράκοντα ἡμέρας διέτριψεν ἐπὶ τῆς γῆς ὁ Ἰησοῦς μετὰ τὴν ἐκ νεκρῶν αὐτοῦ Ἀνάστασιν, ἐμφανιζόμενος συναχῶς εἰς τοὺς ἑαυτοῦ μαθητάς. Κατὰ δὲ τὴν σήμερον, ἧτις ἐστὶν ἡ τεσσαρακοστὴ ἀπὸ τοῦ Πάσχα, ἐφανισθεῖς πάλιν εἰς αὐτοὺς, ἔδωκεν αὐτοῖς τὴν τελευταίαν ἐντολήν, ἵνα ἀπελθόντες κηρύξωσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ εἰς πάντα τὰ ἔθνη· εἶτα ἐξαγαγὼν αὐτοὺς εἰς τὸ Ὄρος τῶν Ἐλαιῶν καὶ εὐλόγησας αὐτοὺς, ἐπῆρθη εἰς τὰ ἄνω, καθήμενος ἐπὶ νεφέλης φωτεινῆς, ὡς ἐπ' ὄχηματος βασιλικοῦ.
11	30	Πα. Ἰσαακίου τοῦ Ὁσίου.
12	31	Σα. Ἑρμείου Μάρτυρος.

		Ἀνατολὴ τοῦ ἡλίου.	Δύσις.	Μέγεθος τῆς ἡμέρας.
13	1	4 ὥρ. 53 λ.	7 ὥρ. 0 λ.	14 ὥρ. 7 λ.
18	6	4 » 49 »	7 » 4 »	14 » 15 »
23	11	4 » 45 »	7 » 8 »	14 » 23 »
28	16	4 » 42 »	7 » 12 »	14 » 29 »
2	21	4 » 40 »	7 » 15 »	14 » 35 »
7	26	4 » 39 »	7 » 19 »	14 » 40 »
12	31	4 » 38 »	7 » 21 »	14 » 43 »

Σελήνης πρῶτον τέταρτον τὴν 6 (18) Μαΐου εἰς τὰς 11 ὥρας 5 λ. μ. μ.
 Πανσέληνος τὴν 13 (25) Μαΐου εἰς τὰς 4 ὥρας 58 λ. μ. μ.
 Σελήνης τελευταῖον τέταρτον τὴν 21 Μαΐου (2 Ἰουν.) εἰς τὰς 7 ὥρας 56 λ. π. μ.
 Νέα Σελήνη τὴν 29 Μαΐου (10 Ἰουν.) εἰς τὰς 7 ὥρας 27 λ. π. μ.